

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

w obecności Oskarżyciela UC w T. :-

po rozpoznaniu dnia 22 czerwca 2017r. i 11 lipca 2017r. sprawy karnej

S. M. (1) - s. F. i J. z domu D., urodz. (...) w R., zam. ul. (...), (...)-(...) R., PESEL (...), obywatelstwa polskiego, karanego
oskarżonego o to, że:

od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia 3 sierpnia 2016r. prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...), prowadził gry na automatach: H. S., typ video, nr (...) oraz H. S., typ video, oznaczony w celu identyfikacji samoprzylepną plombą z nadrukiem Godło RP Urząd Celny w T., nr (...) ustawionych w lokalu o nazwie i adresie” Bar U (...), ul. (...), (...)-(...) Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (tekst jednolity dz. U. z 2015r. poz. 612) bez wymaganego zezwolenia

oraz

od dnia 1 marca 2016r. do dnia 4 sierpnia 2016r. prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...), prowadził gry na automatach: H. S., typ video, nr (...), H. S., typ video nr (...) oraz M. G., typ video, nr (...) ustawionych w lokalu o nazwie i adresie Sklep (...), G. (...), (...)-(...) G., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (tekst jednolity dz. U. z 2015r. poz. 612) bez wymaganego zezwolenia

oraz

od dnia 1 marca 2016r. do dnia 18 sierpnia 2016r. prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...), prowadził gry na automatach: H. S., typ video, nr (...) oraz H. S., typ video, nr (...), ustawionych w lokalu o nazwie i adresie Sklep (...) – monopolowy Grosik, (...)-(...) G., ul. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (tekst jednolity dz. U. z 2015r. poz. 612) bez wymaganego zezwolenia

tj. o czyn z art. 107§1 kks w zw. z art. 6§2 kks

o r z e k a:

1. Oskarżonego **S. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to, na podstawie art. 107§1 kks wymierza mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

2. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

- automatu do gry H. S., typ video, nr (...);

- automatu do gry H. S. , typ video, oznaczony w celu identyfikacji samoprzylepną plombą z nadrukiem Godło RP
Urząd Celny w T., nr (...);

przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w T. pod poz. mag. (...) poprzez zniszczenie

- automatu do gry H. S., typ video, nr (...);

- automatu do gry H. S., typ video nr (...);

- automatu do gry M. G., typ video, nr (...);

przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w T. pod poz. mag. (...) poprzez zniszczenie

- automatu do gry H. S. typ video, nr (...);

- automatu do gry H. S. typ video, nr (...);

przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w T. pod poz. mag., (...) poprzez zniszczenie

- gotówki w kwocie 60 (sześćdziesiąt) zł wypłaconej przez automat podczas eksperymentu;

przechowywanej na koncie sum depozytowych Izby Celnego w T. KP (...)- (...), KP (...)- (...), KP (...)- (...);

3. zasądza od oskarżonego opłatę w wysokości 1500 (tysiąc pięćset) złotych oraz obciąża go kosztami postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) zł.

Sygnatura akt II K 889/16

UZASADNIENIE

S. M. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą S. A S. M. (2), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...). Na podstawie umowy najmu z dnia 1 marca 2016 r. zawartej z właścicielką firmy Handlowo – Usługowej (...) A. S. w ramach prowadzonej działalności wynajął on sześciometrową powierzchnię w Sklepie (...) w miejscowości G. (...) pod G., ustawił tam dwa automaty do gier o nazwie H. (...) o numerach (...) oraz automat do gier o nazwie M. (...) nr (...) i urządził na nich gry.

Jeszcze tego samego dnia między stronami zawarta została analogiczna umowa najmu powierzchni w Sklepie (...) mieszczącym się w G. przy ulicy (...). W sklepie tym S. M. (1) ustawił dwa automaty do gier o nazwie H. (...), typ video o numerach (...) oraz (...) i urządził na nich gry.

Podczas podpisywania umowy S. M. (1) powiedział właścicielce sklepu żeby tylko włączała i wyłączała automaty z sieci elektrycznej. Poinformował ją również, że na automatach są numery telefonu do serwisanta i w sytuacji awarii należy na nie zadzwonić.

dowody: zeznania A. S. k. 34- 36, 78v, umowy najmu k. 28, 54, protokoły kontroli k. 19-22, 39-42, protokoły oględzin rzeczy k. 25, 45, faktura VAT za najem powierzchni k. 55-59.

Nadto na podstawie umowy najmu z dnia 1 sierpnia 2016 r. zawartej z właścicielem lokalu U (...) w Ł. przy ul. (...) P. F. w ramach prowadzonej działalności wynajął on czterometrową powierzchnię, na której ustawił dwa automaty do gier o nazwie H. (...), typ video przy czym jeden oznaczony numerem (...), a drugi bez numeru i urządził na nich gry.

dowody: umowa najmu k. 14, protokół kontroli k. 2-5, protokół oględzin rzeczy k. 8.

W wyniku przeprowadzonych w dniach 3 sierpnia 2016 r., 4 sierpnia 2016 r. i 18 sierpnia 2016 r. w powyższych lokalach kontroli przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w T. dotyczących urządzania i prowadzenia gier na automatach funkcjonariusze uznali, iż gry na przedmiotowych urządzeniach są gramami na automatach w rozumieniu

ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych, zaś urządzenie i prowadzenie gier na wskazanych powyżej automatach stanowi naruszenie art. 14 ust 1 w zw. z art. 2 ust 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. Wobec powyższego przedmiotowe automaty zostały zatrzymane i zostało wszczęte postępowanie o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

dowody: protokoły kontroli k. 2-5, 19-22, 39-42.

S. M. (1) ma 29 lat. Posiada wykształcenie średnie. Prowadzi własną działalność gospodarczą. Na utrzymaniu ma dwoje dzieci. W przeszłości był karany sądownie.

dowody: dane oskarżonego k. 65-65v, karta karna k. 82v.

S. M. (1) przyznał się do postawionego mu zarzutu wskazując, że zatrzymane automaty należą do niego i odmówił składania wyjaśnień (wyjaśnienia k. 65v).

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego, znajdują one pośrednio odzwierciedlenie w uznanych za wiarygodne zeznaniach A. S. i dokumentacji zgromadzonej w sprawie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny został ustalony przede wszystkim w oparciu o protokoły kontroli przeprowadzonych przez funkcjonariuszy celnych Urzędu Celnego w T.. Przebieg kontroli oraz wskazana dokumentacja nie budzi wątpliwości, a także żadna ze stron do powyższego nie wносиła zastrzeżeń, dlatego też należało przypisać im walor wiarygodności. Przeprowadzony przez funkcjonariuszy eksperyment wskazał jednoznacznie, iż automaty umożliwiały prowadzenie gier, w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 r. W prowadzonych przez funkcjonariuszy eksperymentach- grach zapadały wygrane rzeczowe w postaci punktów, za które grający mógł kontynuować grę bez wpłaty środków pieniężnych. Ponadto zdobycz punktową można było zamienić na wygraną pieniężną. Sąd opierał się także na zeznaniach A. S.

i umowach dzierżawy. Dowody w sposób jasny wskazywały, że automaty do lokali „Bar u A.” w Ł., Sklep (...) w miejscowości G. i Sklep (...) w G. wstawił i przywiózł S. M. (1).

S. M. (1) został oskarżony o to, że od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia 3 sierpnia 2016r. prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...), prowadził gry na automatach: H. S., typ video, nr (...) oraz H. S., typ video, oznaczony w celu identyfikacji samoprzylepną plombą z nadrukiem Godło RP Urząd Celny w T., nr (...) ustawionych w lokalu o nazwie i adresie” Bar U (...), ul. (...), (...)-(...) Ł., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (tekst jednolity dz. U. z 2015r. poz. 612) bez wymaganego zezwolenia

oraz

od dnia 1 marca 2016r. do dnia 4 sierpnia 2016r. prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...), prowadził gry na automatach: H. S., typ video, nr (...), H. S., typ video nr (...) oraz M. G., typ video, nr (...) ustawionych w lokalu o nazwie i adresie Sklep (...), G. (...), (...)-(...) G., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (tekst jednolity dz. U. z 2015r. poz. 612) bez wymaganego zezwolenia

oraz

od dnia 1 marca 2016r. do dnia 18 sierpnia 2016r. prowadząc działalność gospodarczą po firmą (...), (...)-(...) R., ul. (...) lok (...), prowadził gry na automatach: H. S., typ video, nr (...) oraz H. S., typ video, nr (...), ustawionych w lokalu o nazwie i adresie Sklep (...) – monopolowy Grosik, (...)-(...) G., ul. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (tekst jednolity dz. U. z 2015r. poz. 612) bez wymaganego zezwolenia

tj. o czyn z art. 107§1 kks w zw. z art. 6§2 kks

Sąd uznał, iż oskarżony wyczerpał znamiona zarzuczonego mu czynu z art. 107§1 kks w zw. z art. 6§2 kks albowiem wbrew przepisom Ustawy o grach hazardowych (art. 6 ust. 1) w lokalach „Bar u A.” w Ł., Sklep (...) w miejscowości G. i

Sklep (...) w G. prowadził działalność w zakresie gier na automatach nie posiadając stosownej koncesji na prowadzenie kasyna gry przy czym zachowania oskarżonego podejmowane były w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

W przedmiotowej sprawie najistotniejszą kwestią dla przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej skarbowej było rozważenie kwestii notyfikacji przepisów ustawy o grach hazardowych. W orzecznictwie sądowym wystąpiły rozbieżności co do charakteru przepisów art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 GryHazU – tzn. co do tego, czy stanowią one tzw. przepisy techniczne w rozumieniu do niedawna jeszcze obowiązującej dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 22.6.1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, a jeżeli stanowią one „przepisy techniczne” w rozumieniu tego aktu prawnego, to czy wobec faktu nienotyfikowania tych przepisów KE sądy karne w sprawach o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 KKS lub o wykroczenie skarbowe z art. 107 § 4 KKS są uprawnione na podstawie art. 91 ust. 3 Konstytucji RP do odmowy ich stosowania jako niezgodnych z prawem unijnym. Problem ten został już rozstrzygnięty. W dniu 13 października 2016 roku (...) wydał orzeczenie w sprawie C-305/15, zgodnie z którym przepis taki jak art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie stanowi „przepisu technicznego” w rozumieniu dyrektywy 98/34. W tych okolicznościach nie ma konieczności badania skutków naruszenia obowiązku zgłoszenia przepisów technicznych. Z całości powyższych rozważań wynikało, że na zadane pytanie (...) udzielił odpowiedzi, iż art. 1 dyrektywy 98/34 należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak ten będący przedmiotem postępowania głównego nie wchodzi w zakres pojęcia „przepisów technicznych” w rozumieniu tej dyrektywy, podlegających obowiązkowi zgłoszenia na podstawie art. 8 ust. 1 tej samej dyrektywy, którego naruszenie jest poddane sankcji w postaci braku możliwości stosowania takiego przepisu. Tym samym zdaniem Sądu Rejonowego wobec orzeczenia (...) z dnia 13 października 2016r. nie było konieczności notyfikacji przepisów art. 6 jak i 14 ugh.

Zgodnie z dyspozycją art. 107 § 1 kks, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzędnika lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności albo obu tym karom łącznie. Cytowany wyżej przepis ma charakter blankietowy. W związku z tym, w zakresie znamion czynu zabronionego określającego sprawstwo, odsyła do przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. W art. 3 ustawy wskazano, że urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach w niej określonych. Z kolei art. 2 ust. 1-3, 5 oraz art. 129 ust. 3 ustawy zawierają definicję gier i tak stosownie do art. 2 ust. 3 ustawy grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Urządzenie gry, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry. Jak z kolei wskazuje dyspozycja art. 23 d ww. ustawy Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier, uwzględniając ochronę interesów uczestników gier i zabezpieczenie wykonywania zobowiązań wobec budżetu państwa. Powyższe oznacza, iż istnieje obowiązek rejestracji automatów i urządzeń do gier wskazanych w ustawie, którego to z pewnością oskarżony nie spełnił. Poza tym nie posiadał on koncesji ani zezwolenia. W konsekwencji tego, spełnione zostały wszystkie znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 kks polegającego na urządzeniu lub prowadzeniu gier na automatach wbrew przepisom ustawy.

Przestępstwo skarbowe określone w art. 107§1 kks jest zagrożone karą grzywny do 720 stawek dziennych, karą pozbawienia wolności do lat 3 albo obu tym karom łącznie. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego **S. M. (1)** w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności:

Na korzyść oskarżonego uwzględniono:

- przyznanie się do winy, skruczę i neutrudnianie postępowania;
- krótki okres czasu w jakim nielegalnie urządzał gry wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych;

Na niekorzyść oskarżonego uwzględniono:

- uprzednią karalność, w tym za przestępstwa skarbowe podobne;
- znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego jemu czynu, przejawiający się w ignorowaniu obowiązującego porządku prawnego, w celu osiągnięcia szybkiego i łatwego zysku.

W świetle powyższych okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł.

W ocenie Sądu kara wymierzona oskarżonemu odpowiada przede wszystkim stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości jego czynu. Kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej i uwzględnia fakt uprzedniej karalności oskarżonego. Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej.

O przypadku orzeczono jak w punkcie 2-gim wyroku, gdyż było to obligatoryjne.

Sąd na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych i art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk zasądził od oskarżonego opłatę oraz obciążył go kosztami postępowania nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia.